

We zijn in gesprek gegaan met mensen die werkzaam zijn in het Krimpens Sociaal domein.

We hebben gesproken met

- Inwoners
- Vrijwilliger
- Consulent sociaal domein
- Casusregisseurs Krimpens Sociaal Team
- Procesregisseur KrimpenWijzer
- Coördinator Vrijwilligerswerk
- Zorgmakelaar
- Wijkverpleegkundige
- Medewerkers team sociale activering
- Psycholoog verbonden aan het Krimpens Sociaal Team
- Manager Residentiële voorziening jeugd
- Casusregisseur Basisteam complexe volwassenenzorg
- Consulent Basisteam complexe volwassenenzorg
- Onafhankelijke cliëntondersteuner
- Pedagoog

Dank gaat uit naar diegene die hun verhaal vertelde tijdens deze gesprekken.

Judith Verheul en Maria Huisman

IN GESPREK MET VRIJWILLIGER

De vrijwilliger die we spreken is, werkt al weer een tijd als vrijwilliger. Na de geboorte van haar kind was ze gestopt met werken, maar miste haar sociale contacten.

TAALCOACH

Op dit moment ben ik taalcoach. Ik kom veel bij gezinnen thuis. Er zijn nu ongeveer 70 taalcoaches in Krimpen. Ik vind het leuk om op een hoog niveau les te geven en de grammatica te leren. Iemand begeleiden die analfabeet is vind ik lastiger. Maar door de hechte groep van taalcoaches, kun je altijd bij elkaar te raden gaan voor advies.

VRIJWILLIGERS COÖRDINATOR

Bij de coördinator kan ik altijd met vragen terecht. Hij weet de weg binnen de KrimpenWijzer en zorgt ook dat de taalcoaches elkaar kunnen ontmoeten door het organiseren van workshops en vergaderingen. Naast het volgen van de workshop kunnen we ook veel van elkaar leren. We wisselen onze ervaringen uit en werken met elkaar samen. De coördinator is coach én regelaar voor de groep. Hij weet de groep te verbinden. Hij luistert en geeft eerlijk advies. Hij heeft totaaloverzicht, weet over wie hij praat en wie momenteel wat doet.

Ik ben ook actief geweest bij het geven van groepslessen voor de groep vluchtelingen die in de Stuw zaten. Eerst hebben we met eigen materialen gewerkt, later vond de coördinator een geschikte cursus die ook gebruikt werd in het asielzoekerscentrum elders in het land.

FESTIVAL KRACHT VAN KRIMPEN

Het Kracht van Krimpen festival was in het begin een goed festival. Dat is nu minder. Ze mist de diversiteit. Er moeten meer dingen te doen zijn. Mensen moeten het echt beleven. Netwerkbijeenkomsten vind ik belangrijk. Ook de verschillende culturen in Krimpen mogen op het festival meer zichtbaar worden.

ZICHTBAAR

Er wordt veel georganiseerd in Krimpen. Vaak lees je dat pas in het weekkrantje als het geweest is. Je zou het graag van te voren willen weten. Het is nu te weinig zichtbaar. Zet een agenda in de plaatselijke kranten. Desnoods plaats je een prikbord in het gezondheidscentrum waar posters ophangen van wat er te doen is in Krimpen. Laatst was er ook weer een heel mooie activiteit bij de Zwanenkade. Je ziet dat er dan maar een klein groepje op af komt. Het wordt niet of niet tijdig aangekondigd. En dat is heel jammer! We zijn te bescheiden in Krimpen. We moeten veel meer laten zien wat we allemaal doen zodat er meer mensen gaan meedoen en het ook vanzelfsprekender en dus laagdrempeliger wordt.

SAMENWERKEN

Het is belangrijk dat nieuwe partijen aansluiten bij de KrimpenWijzer. Dat is de basis. Alle activiteiten moeten geïntegreerd worden in de KrimpenWijzer. Dan is er overzicht en kan je aansluiten bij de goede dingen die er al zijn. Ga niet iets nieuws naast de KrimpenWijzer opzetten. Vluchtelingenwerk zou ook beter kunnen aansluiten bij wat er allemaal al gebeurt. Nu moeten de vrijwilligers zich aanpassen aan de werkwijze van Vluchtelingenwerk terwijl het misschien slimmer wad geweest als er eerst in kaart was gebracht wat er

allemaal al werd gedaan door de vrijwilligers van de Stuwende kracht. Je ziet nu dat Vluchtelingenwerk te weinig mensen heeft en de vrijwilligers zich overbodig voelen.

Er zijn zoveel vrijwilligers in Krimpen, ook vrijwilligers die niet via KrimpenWijzer werkzaam zijn maar het uit eigen commitment doen. In Krimpen is het wel veel beter georganiseerd dan in Capelle. Maar Krimpen kan veel meer laten zien van wat ze allemaal doet en organiseert

IN GESPREK MET INWONER

VIA EEN OMWEG NAAR HET KRIMPENS SOCIAAL TEAM

Moeder van drie kinderen werd voor haar jongste dochter door de huisarts doorverwezen naar een psycholoog. Dochter is als ze thuis komt uit school onhandelbaar. Op school is daar niets van te merken. De psycholoog, waar de huisarts haar naar doorverwees, kon echter niets voor haar betekenen en gaf aan dat het goed zou zijn om contact op te nemen met het Krimpens Sociaal Team. De psycholoog, werkte al samen met dit team, en zij kon bij dit team aangeven wat er al gedaan was. We konden snel bij dit team terecht. Na wat onderzoeken bleek al gauw dat dochter een vorm van autisme heeft, nl asperger. De oudste zat al bij specialistische ggz, hij bleek nl PDD NOS te hebben. Toch verwachtte moeder niet dat haar dochter dit ook zou hebben. Het blijkt dat het bij meiden lastiger is om dit te herkennen. Haar dochter vertoonde sociaal aangepast gedrag. Samen met de ggz-begeleider en de casusregisseur uit het Krimpens Sociaal Team zijn doelen gesteld en deze zijn op gepakt. De casusregisseur is ook mee geweest naar school om daar te bespreken wat er nodig was. Ook de orthopedagoog van het samenwerkingsverband was er bij betrokken. Ze werkt nu drie keer week in een stille ruimte. Met gym helpt moeder haar met het omkleden. Ze gaat nu met sprongen vooruit. Ze voelt zich nu een stuk beter.

HET HELE GEZIN IS IN BEELD

Moeder heeft gevraagd of het Krimpens Sociaal Team ook kan ondersteunen bij de opvoeding van de oudste zoon. Destijds is de behandeling van haar zoon ook gestart bij de huisarts, die al snel door had door heftig gedrag van haar zoon dat er hulp nodig was. Met spoed volgde een verwijzing naar de specialitische GGZ. Zoon bleek PDD NOS te hebben. Met haar zoon ging ze naar de dagbehandeling Babylon. De medewerker is 1 keer thuis geweest, de rest gebeurde op de locatie van Babylon. Met haar dochter kon ze terecht in het gezondheidscentrum óf de casusregisseur van het Krimpens Sociaal Team kwam bij haar thuis. Na het medisch kinderdagverblijf is haar zoon naar de basisschool De Wijngaard gegaan in Barendrecht (cluster 4). Er heeft een overdracht plaatsgevonden van het kinderdagverblijf naar de school en dat was het. Ze was de zorg ook wel even zat. Maar na verloop van tijd loop je toch weer tegen dingen aan, aldus moeder. Elke veranderingen in zijn ontwikkeling brengt ander gedrag mee. Nu is het spannend naar welke middelbare school hij straks gaat. Hij wil dat het liefst nu al weten. Moeder heeft geleerd om de stappen door te nemen met hem, zodat hij weet wat hij kan verwachten.

OOK ANDERE KINDEREN KRIJGEN AANDACHT

Naast deze zoon en dochter is er nog een meisje van 5, die totaal anders is dan de andere twee. Veel aandacht van de ouders gaat noodgedwongen naar de andere kinderen. Moeder vindt het heel fijn dat vanuit het Krimpens Sociaal Team ook aandacht is voor deze dochter. Deze dochter had wat buikklachten en daarmee is ze naar de huisarts geweest. Medische redenen lijken niet aanwezig. Dank zij het Krimpens Sociaal Team krijgt deze dochter nu binnenkort speltherapie.

SOCIAAL VANGNET

Naast het Krimpens Sociaal Team kan het gezin ook een beroep doen op een sociaal vangnet. Deze vangen de kinderen bij toerbeurt op in het weekend.

SCHOLEN ZIJN VERSCHILLEND

Moeder ziet verschillen tussen het regulier onderwijs en het speciaal onderwijs. De betrokkenheid van ouders vindt het speciaal onderwijs heel belangrijk. Ze ervaart daar korte lijnen. Bij het regulier onderwijs is dat wel wat lastiger. Het is vaak afhankelijk van de leerkracht. Leerkrachten zouden veel meer naar de ouders moeten luisteren. Zij kennen hun kinderen. Scholen zouden zich ook meer moeten verdiepen in bijvoorbeeld wat het betekent om autisme te hebben. Ook al is elk kind met autisme anders. Je ziet dat kinderen bij gewone basisscholen bijvoorbeeld de school in rennen. Voor kinderen met autisme is dit echt chaos. Ze hebben dan al een lastige start van de dag. Bij De Wijngaard gaat dit heel gestructureerd.

AUTISME NETWERKCAFÉ

Moeder is heel blij met het Autisme netwerk café. Je ontmoet mensen die hetzelfde mee maken. Er is altijd herkenning. Je leert ook veel van elkaar. Het zijn echt mooie avonden. Daar haal ik echt de kracht uit, aldus moeder. Als het nodig is weet ik mensen te vinden die mij ook weer verder kunnen helpen.

KLANKBORDGROEP JEUGD

Moeder vindt het jammer dat de klankbordgroep jeugd niet meer actief lijkt te zijn. Wat de status nu is van de klankbordgroep is haar niet helder. Moeder vindt het juist goed dat een dergelijke club er is.

OPVOEDINFORMATIE

Ouders moet je zo vroeg mogelijk ondersteunen. Dat begint al bij het consultatie-bureau. Ze maakt niet veel gebruik van internet voor bijvoorbeeld informatie over opvoeden. Het is wel fijn dat er goede opvoedinformatie beschikbaar is via de KrimpenWijzer, maar dit moet meer bekend worden. Verspreid dit via de plekken waar de ouders veel komen, op het consultatiebureau, op school etc.

IN GESPREK MET CONSULENT SOCIAAL DOMEIN

TELEFOONDIENST

Bij de telefoondienst van de KrimpenWijzer komen alle soorten meldingen binnen. Inwoners weten KrimpenWijzer al goed te vinden. De meldingen zijn zeer divers. Na een melding volgt een huisbezoek door de consulent zelf of de melding wordt doorgezet naar het maatschappelijk werk of Mee. Met de medewerkers van deze organisaties wordt nauw samengewerkt.

Inwoners bellen omdat zij een voorziening nodig hebben zoals bijvoorbeeld hulp bij het huishouden, taxivervoer, een scootmobiel, aanpassing aan een woning en sinds de decentralisaties ook om groepsbegeleiding of individuele begeleiding. We zijn er voor iedereen van 0 -100 jaar met een ondersteunings- of hulpvraag. Voor de inwoner is één toegang wel makkelijker. Je hoeft maar één nummer te bellen voor alle hulpvragen.

Ondersteuning is nodig in veel verschillende situaties. Je kunt denken aan ondersteuning van mensen met een verstandelijke beperking, maar ook ondersteuning bij financiële problemen, ondersteuning als gevolg van ziekte (zowel medisch als psychisch), vervuiling van de woning, eenzaamheid etc. Begeleiding kan bv worden ingezet als de thuissituatie van bv een dementerende of een gezin met veel zorgvragen ontlast moet worden.“

HUISBEZOEK

Medewerkers van de KrimpenWijzer gaan altijd op huisbezoek. Ze gaan op zoek naar de vraag achter de vraag. Als iemand bijvoorbeeld om hulp bij het huishouden vraagt, wordt ook gekeken of er meer nodig is. Als consulent kun je mensen dan wijzen op bijvoorbeeld de mogelijkheden van een maatjesproject of een andere welzijnsdienst.

Bij een vervoersvraag kan blijken dat er meer aan de hand is bijvoorbeeld eenzaamheid, isolement, burenruzie, schulden, vervuiling. Als het alleen om taxivervoer gaat en er zijn verder geen problemen, dan heb je dat ook snel door.

De inwoners laten de consulenten weten dat zij de persoonlijke benadering zeer op prijsstellen.

Tijdens het gesprek wordt ook gekeken naar de financiële gevolgen. Zoals de eigen bijdrage. Mensen zien nog wel eens af van een voorziening, als ze horen hoeveel eigen bijdrage ze moeten betalen.

Soms is één huisbezoek genoeg soms volgen er meer. Bij een woningaanpassing duurt het traject langer. Je gaat dan ook vaker langs omdat je ook met de aannemer en de andere partijen in gesprek moet. Je volgt het gehele traject totdat alle aanpassingen zijn gedaan.“

MEER EIGEN KRACHT? MINDER INDIVIDUELE VOORZIENINGEN?

Het netwerk inzetten wordt snel geroepen, maar in de praktijk is dat best lastig. Ik zie veel overbelaste mantelzorgers. Mensen moeten tegenwoordig langer doorwerken en hebben minder tijd voor mantelzorg. Tegen alle verwachtingen in blijven de aanvragen toenemen. Dit komt ook door de vergrijzing en doordat meer mensen langer thuis moeten wonen. Verpleeghuizen zijn gesloten terwijl er nog niet een goed alternatief is. Ook zie je een toename van het aantal deelnemers voor het ontmoetingscentrum.

De belbus is een goed initiatief maar niet voor iedereen toegankelijk. Zo kunnen mensen met bijvoorbeeld een rolstoel er niet in. Ook rijdt de bus niet op zondag. Dit terwijl mensen er wel behoefte aan hebben.

IN GESPREK MET CASUSREGISSEUR KRIMPENS SOCIAAL TEAM

OP EN AFSCHALEN

Ik krijg vragen binnen via de procesregisseur van het Krimpens Sociaal Team of via het basisteam complexe volwassenzorg. Dan krijg ik bijvoorbeeld de vraag om te kijken wat er in een gezin aan de hand is en of ik hen kan ondersteunen.

Zo kreeg ik via de procesregisseur het verzoek een gezin te begeleiden, waarvan de jongen een behandeling krijgt in een kliniek voor zijn gameverslaving. Ik ga dan samen met deze organisatie, de behandelaar van de jongen en de ouderbehandelaar, in gesprek met het gezin. Het gezin wordt voorbereid op de terugkeer van de jongen en de jongen wordt begeleid om weer thuis te komen wonen. Het is een geleidelijk proces waarbij de kliniek de behandeling afbouwt en ik steeds meer inzet in de gezinsbegeleiding. Daarbij maak ik ook gebruik van de kennis en kunde van mijn collega's binnen het Krimpens Sociaal Team. Het is namelijk heel fijn dat we allemaal andere kwaliteiten hebben en deze over een weer kunnen inzetten. Zo kon een collega al wandelend met de jongere zich op hem focussen en kon ik het rest van het gezin ondersteunen en hield ik de grote lijn in de gaten vanuit mijn casusregie rol. Door de geleidelijke afbouw van 24 uren zorg naar thuisbegeleiding lukt het ons uiteindelijk om het gezin weer op eigen kracht verder te laten gaan.

TEAM VAN 0-100

Het voordeel van een team dat er is voor 0-100 in plaats van bijvoorbeeld een jeugd en een volwassenteam. Dat is dat we ook eerder volwassenen in beeld hebben, ook al is er met zoon of dochter niets aan de hand. Zo meldde een volwassene zich aan voor een training en daarbij ontstond het gevoel hier is meer aan de hand. Al gauw bleek dat de volwassene last had van depressieve klachten. Door de vraag achter de vraag te achterhalen konden we deze persoon de begeleiding bieden die het nodig had. Dit had indirect ook een positieve invloed op de kinderen thuis.

NETWERK

Het inzetten van het netwerk rondom een jongere doe ik ook vaak. Soms is er bijvoorbeeld een broer in beeld waar de jongere die in begeleiding is heel erg tegen opkijkt. Dan ga ik kijken of deze broer ook een rol kan vervullen in de ondersteuning van de jongere. Door gezinsbreed te kijken zien we ook hoe we het gezin in hun kracht kunnen zetten.

GEWELDIGE SAMENWERKING BINNEN TEAM

Hoe de samenwerking gaat binnen het team is echt geweldig. We zijn er met elkaar voor de Krimpense inwoner. Samen bundelen we onze krachten. Als er sprake is van een onveilige situatie in een gezin kunnen we met zijn tweeën ook vaak meer bereiken. Ook kunnen we door het samen, elk vanuit een andere rol, het gezin motiveren om te gaan werken aan een veilige situatie. Een van de twee blijft altijd de casusregie houden. Als het gezin nog niet doordrongen is van de ernst van de situatie dan kan er toch nog een melding gedaan worden op het Jeugdbeschermingsplein en kan ook vanuit hier een laatste poging gedaan worden om het gezin te laten beseffen dat er nu echt wat moet gaan gebeuren. In dat geval wordt een begeleider van Beter Beschermd Plus ingezet. Deze is dan heel intensief met het gezin aan de slag. Als het dan nog steeds niet lukt dan volgt alsnog een onderzoek door de raad van de kinderbescherming. Vaak komen gezinnen gaande het proces wel in beweging en is een raadmelding uiteindelijk niet nodig.

SAMENWERKING MET POLITIE

De samenwerking met de politie gaat helaas steeds minder. Het is lastig ze te bereiken en helaas komen ze ook niet altijd hun afspraken na.

WE DOEN HET GOED

Het is mooi om te zien dat het zo goed gaat in Krimpen. En op de vraag van wat kunnen andere gemeenten daar van leren. Doe het met elkaar! In Krimpen was iedereen zich er van bewust dat *het anders moet!* Van gezinsbegeleider, coach, consultant, medewerkers op het gemeentehuis tot bestuurders. Het is de echt een gezamenlijke klus geweest en dat werpt nu zeker zijn vruchten af. Tegelijkertijd weten we dat we nog veel moeten. En dat gaan we ook gewoon doen! We hebben een sterke basis gelegd, waarbij vooral de inwoner centraal staat en niet organisaties.

IN GESPREK MET PROCESREGISSEUR KRIMPENWIJZER

TOEGANG

Bij de KrimpenWijzer melden de inwoners zich bij de balie. Ze bellen of benaderen de KrimpenWijzer via de website. Ook professionals nemen contact op met de KrimpenWijzer.

Afhankelijk van de vraag van de inwoner neemt een van de medewerkers van de KrimpenWijzer contact op. Achter de KrimpenWijzer zit veel deskundigheid. Van maatschappelijk werk, kennis van licht verstandelijke beperkten, niet aangeboren hersenletsel, pedagogen maar ook sociaal cultureel werk, vrijwilligerswerk, mantelzorgondersteuning, Wmo voorzieningen enzovoorts.

KRIMPENWIJZER

De KrimpenWijzer is er voor enkelvoudige vragen. Het basisteam volwassenen dat onlangs gestart is, is een combinatie van KrimpenWijzer en Krimpens Sociaal Team. Dit om continuïteit van hulpverlener te kunnen bieden. Zo hoeft niet op- of afgeschaald te worden als vragen later toch complexer of minder complex blijken te zijn. Het Krimpens Sociaal Team is er voor als er meer regie nodig is, omdat het een gezin of volwassene zelf niet lukt, ook niet met hulp vanuit zijn eigen netwerk.

AANSLUITEN BIJ DE VRAAG

In september start de KrimpenWegwijzer, een project waarbij inwoners ondersteund worden bij bv het aanmaken van een DigiD. In de praktijk hadden zowel medewerkers van het Krimpens Sociaal Team als van KrimpenWijzer er mee te maken dat inwoners vaak geholpen moest worden met bv het inschrijven als woningzoekende of het aanmaken van een DigiD en dergelijke. Dit project is er op gericht om de zelfredzaamheid te versterken. Het hele preventieve aanbod is eigenlijk gebaseerd op de ervaringen in de dagelijkse praktijk. Ook het trainingsaanbod wordt samengesteld op basis van vragen uit de praktijk.

HUISARTSEN

De procesregisseurs van zowel de KrimpenWijzer als het Krimpens Sociaal Team gaan actief op zoek naar de samenwerking met de huisartsen. Zij sluiten nu ook geregeld aan bij het huisartsenoverleg en als het nodig is gaan ze naar boven, naar de huisartsenpraktijk.

NIET OVER MAAR MET

We praten met mensen en niet over mensen. Dit zit echt in de genen van alle medewerkers. Als een externe met informatie komt, dan wordt altijd eerste gecheckt of de betrokkene op de hoogte is. We willen mensen serieus nemen. Dat kan alleen maar door niet achter hun rug om over hen te praten, maar vooral met hen te praten.

POLITIE

De samenwerking met de politie wordt steeds minder. Doordat de politie nu in Capelle zit, worden ze algemeen gebriefd en minder specifiek over Krimpen. Ook hebben ze minder tijd om hier te zijn. Er zijn veel personele wisselingen en de drijvende krachten zijn weg. Er wordt nog gebouwd aan de nieuwe relaties.

WONEN

De afstand met Qua Wonen is vergroot. De woonconsulenten zitten niet meer in Krimpen. Deze consulenten gaan daardoor minder ter plaatse het gesprek aan over bv ervaren overlast.

KRIMPENWIJZER EEN BEGRIP

Afgesproken is dat alle organisaties die samenwerken onder de noemer KrimpenWijzer niet meer communiceren met de naam van de moederorganisatie maar met de naam KrimpenWijzer. KrimpenWijzer wordt op die manier meer en meer een begrip in Krimpen aan den IJssel.

KOMPAS ZIT IN DE GENEN

Het beleidsplan is een goed kompas én het is goed geïmplementeerd. Er werken goede, betrokken en gemotiveerde mensen. Die mensen zijn echt de kracht van de KrimpenWijzer en het Krimpens Sociaal Team. Ze signaleren wat er moet gebeuren en pakken dat op. Iedereen denkt heel goed mee en ontwikkelt zich ook goed. Ze durven een grote stap extra te zetten. Zij zetten zich in om mensen zelfredzamer te maken. Ze zetten de mens centraal. Het zit echt in de genen van de mensen die werkzaam zijn binnen het sociaal domein in Krimpen aan den IJssel. We mogen trots zijn! Ik word er heel blij van!

De medewerkers KrimpenWijzer en het Krimpens Sociaal team hadden de eerste tijd veel energie nodig om de dingen te doen die ze moesten doen om de transitie echt voor elkaar te krijgen. Nu ontstaat er meer tijd om ook bij elkaar in de keuken te kijken. Door dit te gaan doen leren ze meer van elkaars werk. Wat speelt er in de wijk en wie gaat waar over. Dit geeft een inhoudelijke boost.

WE STAAN NIET STIL

Het hele sociaal domein is nog volop in ontwikkeling. Ook zullen de komende tijd nog behoorlijk wat nieuwe taken op ons af komen, mede door nieuwe wetgeving.

IN GESPREK MET COORDINATOR VRIJWILLIGERSWERK

VRIJWILLIGERSWERK VERSTERKT EIGEN KRACHT

Vrijwilligerswerk is in de basis gericht op het versterken van de eigen kracht. Bijvoorbeeld een oudere dame die eenzaam is gaat aan de slag als vrijwilliger. Op dat moment ervaart ze zelf meer zingeving, minder eenzaamheid, meer eigen kracht én ze helpt ook nog andere bij haar vrijwilligerswerk.

Vanuit de KrimpenWijzer wordt bij de huisbezoeken gekeken of vrijwilligerswerk mogelijk is of dat bv mantelzorgondersteuning nodig is.

Je ziet dat een persoon dan met een heel andere vraag bijvoorbeeld een vervoersvraag aanklopt bij de KrimpenWijzer. Al gauw blijkt dat er eigenlijk meer behoefte is aan deelname aan het maatjesproject of dergelijke.

Iedereen kan wat betekenen voor anderen. Bij mensen die hun baan zijn kwijt geraakt en thuis op de bank belanden zie je dat hun eigen waarde enorm daalt. Terwijl ook zij heel veel voor anderen kunnen betekenen. Door als vrijwilliger aan de slag te gaan krijgt hun eigenwaarde weer een boost.

AANMELDINGEN ZEER DIVERS

De coördinator vrijwilligerswerk krijgt mensen in beeld doordat een huisarts iemand naar hem verwijst, of doordat de inwoner in beeld is bij het loket van de KrimpenWijzer of bij het netwerk van professionals.

GEZIN VOOR GEZIN

Het project Gezin voor gezin is een project waarbij een krachtig gezin een kwetsbaar gezin ondersteunt. Zo zijn er een aantal matches die elkaar helpen maar het is wel lastig om een goed steun gezin te vinden.

VRIJWILLIGERSACADEMIE

Via de vrijwilligers academie wordt aan vrijwilligers trainingen aangeboden bijvoorbeeld

- Netwerken, hoe doe je dat?
- Wat is KrimpenWijzer ?
- Grenzen stellen (wat kun je wel of niet doen, dit is een stukje veiligheid)

Voorkomen moet worden dat een vrijwilliger hellemaal “opgeslokt” wordt door een inwoner die hij ondersteuning biedt. Ik bespreek met de vrijwilligers wat ze doen. Waar lopen ze tegen aan? Hoe bewaken ze hun eigen grenzen. Meestal gaat dit goed. Maar alertheid is geboden. Het overschrijden van grenzen gaat heel geleidelijk. Het begint met een eenvoudige vraag over wat staat er in die brief, tot steeds meer acties zoals kan je mee voor een bezoek aan de huisarts, of school etc.

Een andere grens die bewaakt moet worden is de grens tussen vrijwilliger en zorgprofessional. Een vrijwilliger is er bijvoorbeeld niet voor om medicijnen te controleren. Vrijwilligers kunnen ook nooit professionals volledig vervangen. Het zijn spannende scheidingslijnen.

MANTELZORGERS OVERBELAST

In de dagelijkse praktijk zie je overbelasting van mantelzorgers. Dit komt deels door de landelijke transitie. Dat is in Krimpen niet anders. Deze mantelzorgers komen wel goed in beeld bijvoorbeeld tijdens het keukentafelgesprek van de consulent. Het Steunpunt mantelzorg kan mantelzorgers ondersteunen.

OUDEREN EN MEEDOEN

KrimpenWijzer heeft verschillende ontmoetingsmogelijkheden in de wijk, denk aan het Alzheimer café, de weduwnaar bank, verhalen groep en koffie drinken in de wijk.

Mensen kunnen daar laagdrempelig anderen ontmoeten. Mensen van de oudere generatie hebben na het verlies van hun partner behoefte aan contact. Vaak is de wereld klein geworden bijvoorbeeld door intensieve mantelzorg. Ouderen zijn ook meer gericht op elkaar. Als een van beide dan wegvalt is het lastig om in actie te komen.

GEEN VAN KASTJE NAAR DE MUUR

Het idee van één loket is heel goed. De naam KrimpenWijzer past daar prima bij. Inwoners worden niet van het kastje naar de muur gestuurd. Eén toegang voor inwoners dat is echt een sterk punt. Wel kost het nog even tijd voor dit bij iedereen duidelijk is. Veel mensen hebben het idee dat KrimpenWijzer er is voor trapliften of voor Hulp bij Huishouden. KrimpenWijzer is veel meer dan dat!

KORTE LIJNEN

De winst van de transitie is in Krimpen vooral de veel kortere lijnen. De basis is veel meer versterkt. Het welzijnswerk is volwassener geworden. Er wordt nu veel breder gekeken wat is nodig is, kan dat opgelost met inzet van het voorliggend veld of is (een combi) van hulpverlening nodig. In Krimpen aan den IJssel zie je dat welzijn, hulpverlening en beleid met elkaar verbonden is. Met elkaar wordt gekeken waar het voorveld versterkt kan worden, opdat we voorkomen dat mensen niet (meer) meedoen.

Het effect van de korte lijnen zien we in de praktijk. Iemand met psychische problemen loopt vaak ook met alledaagse klussen vast. Een klusjesman kan dan tijdelijk helpen. Een vrijwilliger die in een thuissituatie huiselijk geweld meemaakt kan dat bespreken met de coördinator. Deze kan samen met het Krimpens Sociaal Team kijken wie wat kan doen. Dit advies is zeer waardevol. Je merkt het ook aan de vrijwilligers zij melden nu ook meer als vroeger. De korte lijnen helpen daar echt bij.

IN GESPREK MET ZORGMAKELAAR

Als zorgmakelaar ga ik op zoek naar passende zorg als dit niet geboden kan worden door het Krimpens Sociaal Team zelf. Ik werk daarbij samen met de casusregisseurs (hulpverleners) en de procesregisseurs van het Krimpens Sociaal Team. Ik ondersteun hen in hun zoektocht naar passende zorg. Het gaat dan meestal om zorg voor complexe problematieken. Ik heb daarbij ook contacten met de regio, de accounthouders en het regionale team zorgbemiddeling.

1 GEZIN, 1 PLAN, 1 REGISSEUR

Wat ik in de praktijk zie is dat er nog meer dan nu al gebeurd ingezet kan worden op 1 gezin, 1 plan, 1 regisseur. Ook bij de inkoop zou hier meer aandacht voor moeten zijn. Samenwerking en afstemming met de GGZ is de meest lastige.

Het is belangrijk vast te houden aan het principe 1 gezin, 1 plan, 1 regisseur. Ook als het gaat om het onderwijs. Zodra er in een gezin wat speelt is dit zeker ook terug te zien op school, of andersom.

PLEEGZORG

Krimpen heeft relatief veel pleeggezinnen. Zodra een kind 18 jaar wordt stopt de begeleiding en pleegzorgvergoeding. Deze pleegkinderen blijven vaak na hun 18e jaar in het pleeggezin wonen. Zij verblijven hier vaak al lange tijd en hebben hun netwerk in Krimpen opgebouwd. Deze jongvolwassenen hebben ook na hun 18e jaar vaak nog begeleiding nodig. Deze begeleiding valt dan onder de Wmo. Sinds juli 2017 gaat een consulent van de KrimpenWijzer samen met de pleegzorgbegeleider op huisbezoek bij pleeggezinnen waarbij de kinderen 17 jaar zijn geworden om zo te bespreken of een doorlopende zorglijn 18-/18+ nodig is. Er wordt zo nodig een plan gemaakt met de jeugdige en het pleeggezin.. Met 17 jaar en 9 maanden bezoekt de consulent nogmaals het pleeggezin. Meestal willen de pleegkinderen in Krimpen aan den IJssel blijven wonen, maar helaas is er niet altijd een geschikte woning beschikbaar.

AFSCHALEN

Vanuit begeleiding Wmo wordt ook gespecialiseerde begeleiding ingezet . Samen met de betrokkene moet je bekijken of de inzet van gespecialiseerde begeleiding daadwerkelijk noodzakelijk en passend is bij de problematiek of dat er afgeschaald kan worden.

EIGEN KRACHT

Je ziet dat ouders vaak zelf ook al veel interventies hebben gezet om hun kind te ondersteunen. Als ze dan een kind alsnog aanmelden dan is het netwerk al uitgeput.

WACHTLIJST

Binnen de specialistische GGZ is een wachtlijst. Voor behandeling. Het Krimpens Sociaal Team zoekt mogelijkheden om de wachttijd tot aan behandeling te overbruggen.

IN GESPREK MET WIJKVERPLEEGKUNDIGE

GOED OP DE KAART

De KrimpenWijzer en het Krimpen Sociaal Team staat goed op de kaart. Ik zie een toenemende vraag naar ondersteuning. Dit komt grotendeels door de vergrijzing.

WIJKVERPLEGING

Ik probeer in de gesprekken altijd de vraag achter de vraag te achterhalen. Ik hanteer de Nanda methode. Deze methode dekt alle aspecten en benadert elk onderwerp. Als wijkverpleegkundige ben ik er in geschoold om te zien wat mensen nodig hebben om zelfstandig te kunnen functioneren. De wijkverpleging is de verbinding tussen het sociale en de zorg. Als wijkverpleegkundige ben je eigenlijk van niemand. Je werkt echt naast KrimpenWijzer. Wel ben je voor iedereen beschikbaar. In 2016 had ze 250 contactmomenten. Met de ene is dit wat meer dan met een ander persoon. Je ziet dat er sprake is van eenzaamheid, van overbelasting van mantelzorg en hun systemen. Ik probeer altijd mee te denken met de inwoner en met hen op zoek te gaan naar mogelijke oplossingen.

Eigenlijk merken inwoners niets van een wijkverpleegkundige totdat ze het nodig hebben. Ze ziet vooral ouderen.

VERSNIPPERING IS VAN ALLE TIJDEN

Er zit een gat tussen wat de WLZ biedt en wat de thuiszorg vanuit de zorgverzekeringswet kan bieden. De aanvullingen zoals begeleiding of ondersteuning vult dit aan maar niet op. Ook zit er een gat tussen 24/7 en ambulans. Het huidige zorglandschap is niet sluitend meer. Voor de kanteling was het niet optimaal en nu zeker ook niet.

IMPACT VAN SLOPEN

Ik kom in gesprek met inwoners door dat bijvoorbeeld Quawonen contact met mij opneemt. Zo werd ik laatst gebeld of ik op bezoek wil gaan bij een inwoner die in een huis woont, die straks gesloopt gaat worden. Doordat huisbezoek leer ik de inwoner kennen. Het blijkt dat hij te kampen heeft met een oorlogstrauma. Hij ziet als een berg op tegen de verhuizing. Het vooruitzicht op de verhuizing verergert zijn depressie. Zijn enige veilige haven valt weg. Hij zorgt niet goed meer voor hem zelf. Samen hebben we gekeken wat de impact is van de verandering. Ik probeer daarbij het positieve wat aanwezig is te vergroten.

VERWAARLOZING

Laatst was ik bij een inwoner die te horen heeft gekregen dat hij nog maar even te leven heeft. De operatie die hem te wachten stond zou heel riskant zijn. Ik kwam in contact met de persoon doordat de KrimpenWijzer een melding had gekregen en het leek een relatie te hebben somatische klachten. Inmiddels had de persoon tegen alle verwachtingen in een succesvolle operatie ondergaan. Echter in de tussentijd had de persoon zich zelf verwaarloosd. De persoon kreeg grote schulden door het niet betalen van rekeningen en het niet beantwoorden van de post. Door de schulden kocht hij ook goedkopere voeding. Dit belemmerde weer een spoedig herstel. De stress werkte op de depressie en hij kwam in een neerwaartse spiraal. Samen met collega's die meer weten van schulden en de Wmo hebben we deze persoon weer op de rails kunnen krijgen. Er is nu

goede begeleiding opgezet en inmiddels zie ik de persoon weer veel buiten wandelen. Ook is hij weer bezig om zijn sociale netwerk op te bouwen. Dankzij de goede samenwerking tussen wijkverpleegkunde en KrimpenWijzer konden we deze persoon de ondersteuning geven die het nodig had.

ONGEDIERTE

Een inwoner ervaarde continu overlast van ongedierte in zijn huis en in zijn omgeving. Een consulent van de KrimpenWijzer was benaderd en heeft mij als wijkverpleegkundige erbij gevraagd. Ik kon toen checken of er sprake van ongedierte was. Uit diverse onderzoeken bleek dat dit niet zo was. De persoon had een trauma overgehouden van een hond met vlooiën. Door de controles is het vertrouwen weer gegroeid en heeft de persoon weer een jonge hond in huis.

WONINGMARKT

Ik vind het echt zorgelijk dat de huizen niet meer gelabeld wordt voor de leeftijdscategorie 60/65+. Woningen worden beschikbaar gesteld voor andere huurders waardoor de populatie in een buurt of straat verandert. Ook zie ik in de praktijk onvoldoende geschikte woningen voor ouderen met een (lichte) zorgvraag en te weinig woningen voor jongeren die tijdelijk ondersteuning nodig hebben. Er zouden eigenlijk twee escapehuizen moeten zijn waar continu zorg geleverd kan worden.

Ik adviseer om meer na te denken over woonvormen voor de toekomst. Bijvoorbeeld woningen op centrale locaties. Op die manier is zorg beter te organiseren en wordt het gemakkelijker dat ouderen langer zelfstandig blijven wonen.

Ik zie ook steeds meer mensen die vereenzamen in Krimpen. Ook voor hen wens je een woonomgeving waar ze gemakkelijker sociale contacten kunnen onderhouden.

OPROEP

Ik zou raadslieden of wethouders graag uitnodigen om mee te gaan en mijn cliënten te ontmoeten.

IN GESPREK MET MEDEWERKERS TEAM SOCIALE ACTIVERING

Bij de IJsselgemeenten is afdeling Sociale Zaken gesplitst in Inkomen, Werk en Sociale activering. Als duidelijk is dat mensen niet kunnen werken of minder dan 12 uur komen ze bij het team sociale activering terecht. Daarbij gaat het om mensen met multi problematiek. De overdracht vindt plaats vanuit afdeling Werk(plein) of via het sociaal team. Het traject begint met een ZRM (Zelfredzaamheidsmatrix) gesprek. Hierbij worden alle leefgebieden in kaart gebracht zodat er een completer beeld is over verleden, heden en toekomst. Vaak wordt gebruik gemaakt van de training van klacht naar kracht.

In het team Sociale activering van de GR IJsselgemeenten (sociale zaken) werken 5 fulltime casemanagers voor 1300 cliënten.

Om meer effectief bereik te hebben is er gekozen voor een groepsbenadering. Ze gebruiken hiervoor o.a. de training van klacht naar kracht (3 maanden en 2 dagdelen per week) waarin cliënten zichzelf beter leren kennen. Het gaat erom dat mensen hun kwaliteiten (her)ontdekken nadat ze bijvoorbeeld lang uit het arbeidsproces zijn geweest. Een reden hiervan kan zijn: werkloosheid, scheiding, faillissement, ziekte (medische en psychisch) met veelal met bijkomende problemen zoals schulden. Er is een enorme wisselwerking binnen het gezin en problemen vinden hun weerslag richting kinderen en andersom.

EIGEN KRACHT

Door de training van klacht naar kracht wordt de eigen kracht van de mensen versterkt. Het is laagdrempelig en er wordt in kleine groepjes gewerkt. Er wordt ingezoomd op mogelijkheden: wat kan wél. Er wordt gewerkt aan; Wie ben ik? Wat wil ik? Wat kan ik? Hun kwaliteiten, maar ook de belemmeringen en beperkingen komen bovendien. Bij de belemmeringen komt acceptatie om de hoek kijken. Na de eerste bijeenkomst zie je ze al weg gaan met vleugels, hun zelfbeeld is al bijgesteld.

In een groep werken heeft een bijkomend effect dat ze van elkaar kunnen leren en elkaar bijstaan, waardoor er een band ontwikkelt. De training is al geslaagd als men er zelf een vervolg aangeeft, denk aan een vrijwilligerstraject of een participerende activiteit buiten de deur, maar dit kan ook een specialist of psycholoog zijn. Aan het einde van het traject hebben de deelnemers een persoonlijk profiel samengesteld waarin hun kwaliteiten, wensen, dromen, toekomstplannen naar voren komen en een actieplan om dit doel te bereiken. Het is een stappenplan dat men zelf heeft opgesteld en waardoor zij zich ook verantwoordelijk voelen. Een stap zou kunnen zijn richting hulpverlening, vrijwilligerswerk, sollicitatietraining, Promen of taaltraining. Daarom bepalen de deelnemers zelf het traject, ze nemen de regie weer in eigen handen. Er worden doelen geformuleerd en op de terugkomdag, 2,5 maand later, wordt gekeken wat er gedaan is om het doel te bereiken.

Indien er sprake is van schulden kan er contact opgenomen worden met de afdeling schuldhulpverlening. Ze kijken wat nodig en wat haalbaar is. Ook het schuldhulpmaatjstraject kan hierbij in beeld komen. Als de schulden geregeld zijn, is er meer rust en ruimte in het hoofd.

Zodra ze werk hebben, wordt de uitkering stopgezet. In dat geval zijn ze ook welkom op de terugkomdag. In het kader van nazorg kan er (telefonisch) contact gehouden worden. Zo is er een man waarbij de uitkering is stopgezet omdat hij een eigen bedrijf is gestart. Met de terugkomdag wilde hij heel graag dat de hele groep naar hem kwam. Om te laten zien dat er successen gemaakt kunnen worden en dat ze in zichzelf moeten blijven geloven. Een voorbeeldfunctie dus.

Als je met je problemen op de bank gaat zitten wordt je wereldje alleen maar kleiner. Schaamte speelt hierbij een grote rol. Het niet mee kunnen doen, onvoldoende financiële middelen, het niet kunnen onderhouden van contacten of niet uit kunnen gaan is heel beperkend, ze raken langzaam aan steeds geïsoleerder. De groepstrainingen zijn dan de enige momenten met anderen, met lotgenoten. Ze vergelijken dan en relativeren hun eigen probleem dan meer. Vanuit isolatie naar maatschappij om met vanuit hun eigen kracht actie te ondernemen.

SOMS EEN DUWTJE, SOMS EEN STEUNTJE IN DE RUG NODIG

Het zou mooi zijn als werkgevers de meerwaarde van mensen met autisme in gaan zien. Een door Promen geplaatste werknemer werkt bij een restaurant maar dat gaat komende periode verbouwen. Hierdoor heeft hij op een andere locatie werk, dat ontregelt hem wel. Nu heeft hij gevraagd of hij langs mag komen bij de training van Klacht naar Kracht. De man is een hele goede kracht maar heeft wel af en toe begeleiding nodig.

ECONOMIE

Economie trekt aan maar daar merken ze nog niet veel van. Dat is meer bij het Werkplein. Activering is meer het steentje in het water waardoor mensen in beweging gaan komen. Zodra mensen meer dan 12 uur kunnen werken worden ze overgedragen aan het Werkplein of naar de sollicitatietraining.

FOCUS OP WERK.

Als solliciteren moeilijk is en de gaten in hun CV niet te overbruggen zijn kunnen ze een intensieve sollicitatietraining van 8 weken volgen op het Werkplein. Hierdoor zitten ze ook gelijk dicht op de arbeidsmarkt. Sommige klanten van Activering vinden zelf werk maar dat zijn er niet heel veel. Mensen focussen op richting (vrijwilligers)werk of maatschappelijke participatie. Ze werken aan het totaalplaatje. Er worden hele kleine stapjes gezet.

SCHULDEN

Schulden zijn een groot probleem, soms veroorzaakt door het niet betalen van ziektekostenverzekering, of toeslagen die terugbetaald moeten worden. Je ziet dat mensen huisarts, maar zeker specialisten vermijden, omdat ze daar geen geld voor hebben of bang zijn voor het eigen risico. Sommigen hebben ook geen verzekering. Het eigen risico is veel te hoog met € 350,- per jaar. Hun gezondheid verslechtert, terwijl de schulden toenemen. Voorkomen is echt beter dan genezen en goedkoper op lange termijn, maar dat wordt niet gezien, omdat brood op de plank voor gaat. En hoe doe je dat dan?

Zodra mensen in beeld zijn bij schuldhulpverlening worden ze aangemeld voor een budgettraining voor ze in een hulpverleningstraject kunnen. Er zijn mensen die echt geen enveloppen meer open durven te maken vanwege de schulden. Alleen het ordenen van papieren kan al helpen en dat geeft rust en ruimte in het hoofd om open te staan voor andere ontwikkelingen.

OP EIGEN KRACHT VERDER

Een mevrouw gaat starten met de training van Klacht naar Kracht bij het team sociale activering van de GR IJsselgemeenten. Ze heeft drie uithuisgeplaatste kinderen. Ze heeft in de zorg gewerkt en weet eigenlijk alles van zorg en uithuisplaatsing door haar eigen ervaringen, zodat andere deelnemers hier van kunnen leren. Hier

wil ze graag meer mee doen, ze heeft geen diploma's alleen haar eigen ervaring en een opleiding is wenselijk om haar kansen te vergroten.

Iemand anders heeft het voor elkaar gekregen om een parttime opleiding tot ervaringsdeskundige vergoed te krijgen. Ze heeft hiervoor drie fondsen met succes aangeschreven en zij vergoeden nu de opleiding.

BEELD VAN DE GEMEENTE KRIMPEN AAN DEN IJSSEL

Er lijken meer "verwende" klanten te wonen in Krimpen aan den IJssel dan in Capelle aan den IJssel. Ook in de gemeente Zuidplas zijn ze "verwend", dit komt door de vastgestelde voorzieningen. Zo zijn er geen reiskosten mogelijk en is de bijzondere bijstand veel strikter. Krimpen aan den IJssel is qua beleid wat ruimhartiger. De medewerker vertelt dat hij een man heeft gesproken die al jaren in een rusttraject denkt te zitten. Hij vond het belachelijk dat hij gedurende zijn rusttraject werd uitgenodigd. In Capelle aan den IJssel is dit minder denkbaar.

WERKEN LOONT NIET ALTIJD

Werken loont niet altijd. Het is een utopie dat uitkeringen verdwijnen. Er blijven altijd mensen buiten de boot vallen. Het streven is om mensen deel te laten nemen of bij te dragen aan de maatschappij. Een doel kan hierbij helpen. Dit kan door middel van vrijwilligerswerk of dagbesteding, waardoor het gevoel van eigenwaarde weer stijgt en men weer trots is. Het is belangrijk dat werk loont. Bij meer inkomen raken sommige mensen ook de toeslagen kwijt. Ze kunnen zelfs op achteruit gaan of blijven gelijk. Mensen houden van het verdiende geld niets over, alles wordt gekort, waardoor het stimulerende effect is verdwenen.

IN GESPREK MET CASUSREGISSEUR KRIMPENS SOCIAAL TEAM

Binnen het Krimpens Sociaal Team zijn mensen werkzaam die in de basis generalistisch werken, maar allemaal hebben ze daarnaast een bepaalde expertise. Bijvoorbeeld meer kennis over kwetsbare en opstandige pubers.

AAN DE WANDEL MET PUBERS

Met pubers werkt het goed als je er met hen op uitgaat. Al wandelend is het voor een puber gemakkelijker te praten. Ook voor kinderen met autisme of ADHD blijkt dit goed te werken. Mensen met autisme vinden het bijvoorbeeld vaak lastig om je aan te kijken. Als je dan lekker naast elkaar loopt is het allemaal laagdrempelig en begin je gewoon met praten. Dan komen ze vanzelf los.

Zo was ik laatst aan de wandel en na wat praten komen er emoties los. De puber ervaart al jaren veel boosheid en verdriet. Daar wil ze graag vanaf. Samen met de puber ga ik dan aan de slag om met haar te kijken wat de oorzaak is van haar boosheid en verdriet en hoe zij dit beter kan reguleren.

Op een natuurlijke manier wordt ook de omgeving van de jonger, haar ouder, haar mentor op school, haar grootouders, een persoon die veel voor haar betekent er bij betrokken. Zo nodig zet ik andere expertises in vanuit het Krimpens Sociaal Team of haal er zo nodig specialistische jeugdhulp bij.

Het wordt al gauw duidelijk dat de leerkracht op school de puber ervaart als een opstandig meisje die gesanctioneerd moet worden. Uit de begeleiding van het meisje wordt echter al gauw duidelijk dat straffen niet de oplossing is. Samen met het meisje en de mentor wordt duidelijk wat wel helpt. Het meisje weet met ondersteuning van een psycholoog steeds beter te functioneren. Het netwerk rondom de puber wordt ook versterkt.

Door het netwerk erbij te betrekken bereik je meer. Soms helpt uitleg aan een trainer bij de sportvereniging iemand al weer verder. Hierdoor kan iemand lekker blijven sporten.

JEUGD GGZ

De samenwerking met grotere GGZ instellingen loopt niet altijd naar wens. Je ziet dat het vaak langer duurt, dat er meer geprotocolleerd gewerkt moet worden. De medewerkers willen dat zelf wel anders.. Soms lopen ze dan aan tegen wat hun eigen organisatie van hen vraagt. De gezinscoach gaat ook vaak mee naar een specialistische jeugdaanbieder bij de eerste kennismaking. De pubers maar ook hun ouders vinden het soms lastig om te verwoorden wat ze nodig hebben van de aanbieder.

PRIVACY

Privacy issues spelen eerder bij grotere organisaties. Als ouders toestemming geven kan er veel. Als dat niet gebeurt, dan maakt dat de samenwerking moeilijker. Het voeren van casusregie is dan lastig. Of beter gezegd, het is dan eigenlijk ondoenlijk om het kind goed te begeleiden.

BEGELEIDING

Ik doe veel begeleiding zelf. Pas als het nodig is haal ik er andere expertise bij. In dat geval is er ook beschikking nodig. Ik vind het wel spannend hoe het straks gaat met de nieuwe inkoop van de specialistische jeugdhulp. We moeten echt voorkomen dat er veel te veel hulpverleners over de vloer komen. Eén aanspreekpunt voor een gezin is belangrijk.

Het is fijn en ook belangrijk dat er snel gehandeld kan worden. Krimpen staat daar ook wel bekend om. Het zijn korte lijntjes en er werken gedreven mensen. Als je het alleen kunt doen, kun je snel schakelen zonder ruis en kun je ook snel weer terugkoppeling geven. Deze aanpak is transparant en geeft ook duidelijkheid aan het gezin.

De gezamenlijke inzet van gedragsdeskundige versterkt ook het team. Door de nabijheid kan je elkaar gemakkelijk vinden. Snel schakelen.

Met de scholen voor voortgezet onderwijs zijn goede contacten. Door regelmatige contact kennen de leraren en afdelingsleiders en de gezinscoach elkaar. Met de scholen buiten Krimpen moet er soms meer geïnvesteerd worden maar de contacten zijn over het algemeen goed.

De korte lijntjes zijn echt een pré. Of het nu schulden zijn, psychische problemen, of dat een sociale indicatie nodig is voor de kinderopvang. Je kunt snel schakelen met collega's zodat je het gezin echt verder kan helpen.

Voor de transitie lag je focus op het aangemelde kind. Nu kijk je breed naar het hele systeem. Ook het broertje of zusje waar het niet goed gaat komt in beeld. De begeleiding wordt dan echt op het gehele gezin ingezet. Dit gaat in een vloeiende beweging. Dat is de winst.

EÉN KRIMPENS SOCIAAL TEAM

Het is een pré dat we met één Krimpens Sociaal Team werken. Meerdere teams zou waarschijnlijk meer ruis op de lijn geven. De ingeslagen weg juich ik toe, al mag de GGZ iets laagdrempeliger zijn en meer in beweging komen. Samenwerking met het Krimpens Sociaal Team heeft voor de gezinnen een duidelijke meerwaarde. Als een behandeling bij bijvoorbeeld de specialistische hulp klaar is, moet er daarna ook iets geregeld worden. Als dit niet gebeurt, dan gaat het mis. Een kind komt thuis te zitten. Gaat niet naar school. Thuis geeft het weer allemaal problemen en zijn we weer terug bij af.

Gelet op wat er zo al speelt zou het fijn zijn als het team versterkt wordt met therapeuten en psychologen. Een mediator bij echtscheidingsproblematiek is ook steeds vaker nodig.

IN GESPREK MET PSYCHOLOOG KRIMPENS SOCIAAL TEAM

De jeugd ggz, in dit geval Lucertis, is verbonden met het Krimpens Sociaal Team. Dat betekent dat de aanmeldingen lopen via hetzij de procesregisseur, het zij de huisarts. Er zijn ook gezinscoaches die direct contact zoeken met de collega's van de Jeugd GGZ. Het gaat in dat geval om een consultatie. Als er onderzoek of behandeling nodig is gaat dit via de procesregisseur. Via de huisartsen komen mensen op de hoofdvestiging. Waar mogelijk wordt gevraagd of ze in Krimpen aan den IJssel geholpen willen worden. Als ze daar toestemming voor verlenen dan kan dat.

SPECIALISTISCHE JEUGD GGZ

Er is sprake van een specialistische GGZ-vraag als er een vermoeden is van een stoornis op grond van DSM. Het gaat hier niet om laagdrempelige klachten. Mensen worden vaak al ernstig beperkt in hun functioneren. Na het stellen van diagnose kan de cliënt voldoende hebben aan psycho educatie. Maar bij 95% is er ook behandeling nodig. Bij ouderbegeleiding wordt het theoretisch kader geschetst wat te maken heeft met de stoornis. Verder worden praktische adviezen gegeven. Ouders kunnen daar al heel veel aan hebben. Gezinscoaches kunnen hier zo nodig ook in de praktijk mee aan de slag. Een gezinscoach kan in de thuissituatie er naast gaan staan, dit kan vanuit de huidige werkwijze van de GGZ niet. Er wordt vraaggericht gewerkt. Ouders brengen zelf moeilijke situaties in van thuis of vragen die ze hebben naar aanleiding van de opvoeding of omgang met de stoornis.

In Krimpen aan den IJssel wordt veel ingezet op het lokaal uitvoeren van de specialistische GGZ. Specialistisch onderzoek als een neuropsychologisch onderzoek, kinderpsychiatrisch onderzoek, gezinsdiagnostisch onderzoek, bepaald persoonlijkheids-onderzoek kunnen niet in Krimpen worden uitgevoerd. Ook specialistische behandelingen uit kunnen niet in het gezondheidscentrum worden uitgevoerd, zoals bijvoorbeeld inzet die nodig is in het geval van suïcide. Het is nog steeds zoeken om goede verbindingen te leggen. In de regio zien we ook dat de GGZ vaak heel verschillend gepositioneerd is. Hun opdracht verschilt sterk.

Als je kijkt hoe het nu gaat is de werkwijze van de GGZ organisatie eigenlijk naar Krimpen gehaald. Je kan het zien als een soort buitenpoli. De korte lijnen en de samenwerking met de gezinscoaches is echt een voordeel. Eigenlijk kan je nog meer samenwerken, maar helaas laat de werkdruk dat niet toe. Het aantal cliënten is fors. We zien (veel) kinderen/jongeren met autisme, ADHD, angst- en stemmingsstoornissen, trauma. Ook Autism is erfelijk en je ziet dat dit dan ook vaker voorkomt bij de grote gezinnen in Krimpen aan den IJssel. Zo zie je wel dat er bij vader, moeder, oom, tante of grootouder ook sprake is van autisme.

In gezinnen waar sprake is van zorgintensieve kinderen, zie je dat moeders vaak overbelast zijn. Zeker in gezinnen waar er nog sprake is van een traditionele rolverdeling. Er heerst ook nog wel een taboe op. Hulp ontvangen vinden deze moeders vaak lastig. Ze geven liever. Het stellen van grenzen is best lastig.

Als de ouder en de school dit wenst, bezoek ik ook de school. Er wordt dan ook samengewerkt met de schoolmaatschappelijk werker.

De aanmeldingen voor de inzet specialistische jeugd ggz is heel hoog. Het is allemaal spoed en ernstig. Hoe dit komt? Daar is nog geen zinnig woord over te zeggen.

LOKAAL AANBOD IS WINST

De winst van het lokaal uitvoeren van specialistische GGZ zit hem in de laagdrempeligheid, er zijn meer kinderen/jongeren in beeld. En er is ook meer lokale binding. Meer winst is mogelijk door meer lokale binding.

Ik zou die verbinding wel willen leggen. Maar helaas ontbreekt mij de tijd hiervoor. De caseload is nu veel te hoog. Aansluiten bij het casuïstiek overleg en aan de voorkant al meer gerichte adviezen geven vraagt ook tijd die er helaas niet is.

Ook zie ik dat bij scholen er bijvoorbeeld sprake is van een prikkelrijke omgeving, of het ontbreken van een bepaalde structuur, voorspelbaarheid. Graag zou ik meer adviezen willen geven om hier anders mee om te gaan. Uitleg van de stoornis en hoe je er mee om kan gaan helpt iemand ook.

IN GESPREK MET MANAGER RESIDENTIELE VOORZIENING JEUGD

Residentiele cliënten komen binnen via een artsverwijzing, via het lokaal team of via de Gecertificeerde instelling. De laatste is hofleverancier. Al zie ik inmiddels een verschuiving tot stand komen naar het lokale. Het aantal ondertoezichtstellingen neemt af.

HUISARTSENROUTE

Je ziet dat een aantal aanmeldingen die via de GGZ route binnenkomen nog niet altijd zijn afgestemd met het lokale team. Het Krimpens Sociaal Team is dan niet altijd op de hoogte. Vaak zie je dat degene die aangemeld is dan allerlei losse trajecten (door op- en afschalen) heeft gehad en dat er niet echt regie opgevoerd is. Hierdoor is het nog erg versnipperd. Je ziet jongeren met psychiatrische problemen. Het groeit ouders boven hun hoofd. Ze redden het niet meer alleen. Vervolgens hebben ze overal aangeklopt en iedereen is even binnen, maar niemand ziet het geheel.

Het is zaak om het Krimpens Sociaal Team er bij te betrekken, dit moet nog meer in de genen van iedereen komen.

SAMENWERKEN

De samenwerking met de ggz moet wat sterker worden. Indien een kind van uit een gesloten GGZ of jeugdhulp instelling komt, dan gaat de aanbieder eerst het gesprek aan. Als het Krimpens Sociaal Team er nog niet in zit, dan wordt dit besproken met de ouders. Ze leggen uit waarom dit team er bij betrokken moet zijn. Het Krimpens Sociaal Team is er ook voor de verbinding met school, werk, dagbesteding etc.

Verbinding met andere Krimpense organisaties wordt op sommige vlakken juist wat minder. De jongeren die bij de residentiele zorg zitten, zitten daar tijdelijk. Ze moeten binding houden met de omgeving waar ze vandaan komen. Vroeger zaten ze er langer en gingen naar bv een Krimpense voetbalclub.

Er zijn ook jongeren die uit de pleegzorg komen. Je ziet dat als ze een jaar of 16 en 17 zijn en dat het dan ook niet meer in een pleeggezin lukt.

Ook al wordt er een indicatie afgegeven tot de jongere 18 jaar wordt, dan nog moet je alert zijn. In een bepaalde levensfase van een kind kan pleegzorg heel goed werken. Maar een fase later kan het al heel anders zijn. Je moet er scherp op blijven wat kan je binnen pleegzorg en wanneer is er wat anders nodig.

Voor jongeren met complexe problematieken is het heel belangrijk dat de zorgaanbieders met elkaar samenwerken. Zorgen voor verbinding. De samenwerking met het Krimpens Sociaal Team is best aardig. Ik ben zeker niet ontevreden over hoe het in Krimpen werkt. Krimpen stuurt positief op de samenwerking.

Maar dan nog gebeurt het wel dat het Krimpens Sociaal Team er te laat bijgehaald is. Het afschalen vanuit de jeugdbescherming gaat bijvoorbeeld niet altijd goed. Jongeren hebben vaak nog een vorm van stut en steun nodig. Zeker rondom de kwetsbare overgang bij 18 jaar. Ik steek ook hand in eigen boezem. Ook wij moeten meer op het lokale aansluiten. Het moet ook bij ons meer in de genen zitten.

OP EN AFSCHALEN

Jongeren kunnen gevaarlijk zijn voor zich zelf of hun omgeving. Ze kunnen gekke dingen doen. Gemeenten moeten ook durven om op- en af te schalen. Bijvoorbeeld tussen een open en een gesloten setting. Het doel

voor de gesloten setting moet zijn dat weer ondersteuning vanuit de open setting mogelijk is. Je krijgt dan een soort hybride vorm.

Soms moet je risico's nemen, en dat is best eng. Bij incidenten krijg je de inspectie en ook de gemeente met vragen. Je kunt, vanuit risicobeheersing ook voor de gemakkelijke weg kiezen door die jongeren vast te zetten. Maar je weet dat die jongeren daar niet beter van worden. Ook deze jongeren willen in de basis hetzelfde: huisje, boompje, beestje.

18 PLUS EN WONEN

Ik zie ook jongeren die 18 worden en een heel netwerk in Krimpen aan den IJssel hebben opgebouwd en dan een huisje krijgen elders in de regio. Ze hebben dan geen steun uit hun omgeving. Je ziet dan dat de kans dat het mis gaat groter is. De wijze waarop de (residentiele) zorg en de woningbouw is georganiseerd helpt daarbij niet.

JIM

Jouw Ingebrachte Mentor, JIM, is een nieuwe methodiek om het netwerk van de jongere beter in te zetten. Een specialistisch ambulant team gaan eerst op zoek naar een JIM. Het probleem wordt pas later opgepakt. Het effect na een paar maanden is al zichtbaar: er zijn minder bedden nodig. Je ziet dat jongere weer meer vertrouwen moeten krijgen in de volwassenen. Voor de 6 jongeren die nu een JIM hebben werkt het zeer positief. Het geeft ook rust aan de jongere. Ze weten dat een bed wel beschikbaar is als het niet lukt. Het is voor de aanbieder wel een uitdaging om het een en ander te organiseren.

IN GESPREK MET CASUSREGISSEUR BASISTEAM COMPLEXE VOLWASSENZORG

GENERALIST VERSUS SPECIALIST

Er is lang gezegd dat je generalist moet zijn. Gelukkig ziet men dat inmiddels wat genuanceerder. Als je een bouwklus moet doen en er zijn loodgieterswerkzaamheden, een timmerklus en er moet gemetseld worden, dan neemt de timmerman het ook niet over van de loodgieter. Je gebruikt elkaars krachten en sluit de werkzaamheden goed op elkaar aan. Dat is wat er ook in het Krimpens Sociaal Team gebeurt. Je zet elkaars expertise in. Je voorkomt dat mensen van het kastje naar de muur gestuurd wordt. Dat begint al bij een brede uitvraag. En het is belangrijk dat een partij de regie heeft, zodat de hulp goed op elkaar wordt afgestemd.

Eén toegang is daarbij ook heel belangrijk, anders zie je dat mensen gelijk al van het kastje naar de muur gestuurd worden.

HUISARTS

Samenwerking met de huisartsen is goed. De huisartsen weten mij te vinden. Een huisarts neemt bv contact met mij op als er hij iemand op zijn spreekuur heeft die suïcidaal is. Hij zorgt dan dat de juiste begeleiding wordt ingezet. Het komt ook wel voor dat een huisarts mij belt voor een inwoner van de buurgemeente. Hij kijkt dan wel wat er aan de hand is en neemt contact op met de buurgemeente zodat deze de persoon kan helpen. Dit gaat over het algemeen goed.

INZET GGZ

De hulpverleners vanuit de ggz, zijn nog onvoldoende gericht op 1 gezin/1huishouden, 1 plan, 1 regisseur. Toen een vrouw opgenomen werd in een GGZ kliniek, was er bijvoorbeeld geen contact met de casusregisseur. Er was niet nagedacht over de thuissituatie. De opvang van de kinderen, die ook allerlei problemen hebben, was onvoldoende. De GGZ moet meer samenwerken en niet alleen kijken naar wie ze moet behandelen.

VRIJWILLIGERS

Hulpverlening blijft een vak. Dat zie je ook bij inzet van vrijwilligers. Er moet voor gewaakt worden dat vrijwilligers over hun grenzen heen gaan, zeker ook uit goede bedoelingen kunnen ze te ver gaan voor diegene die ze helpen of voor henzelf. Ook zijn vrijwilligers geneigd het over te nemen, terwijl ook zij de zelfredzaamheid moeten versterken. Dat vraagt een andere manier van ondersteunen.

WONINGHUISVESTING

Door de manier van woningtoewijzing komen er ook veel nieuwe inwoners naar Krimpen. Dit zijn steeds vaker sociaal zwakkere gezinnen die geen netwerk hebben in Krimpen. Het gebeurt ook wel dat mensen met een uitkering vergeten dat in hun nieuwe woongemeente een uitkering moeten aanvragen en dan lopen ze gelijk al een financiële achterstand op. Je ziet ook wel dat mensen weer terug gaan naar Rotterdam omdat ze hier ook weer problemen ervaren.

UITHUISZETTING

Laatst had ik te maken met een man met gezondheidsklachten die uit huis gezet werd. Voor de man was geen ander huis beschikbaar. Er zijn twee opties de man bivakkeert op straat of hij wordt geholpen. Samen met de procesregisseur van het Krimpens Sociaal Team wordt een out of the box oplossing gevonden. De man kan tijdelijk opgevangen worden in de Crimpenerstein. Na korte tijd komt hij op de urgentielijst voor een geschikte woning en snel daarna heeft hij een huis toegewezen gekregen. Indien deze man niet geholpen zou worden dan was en zijn gezondheid verslechtert. Hadden omwonenden mogelijk overlast ervaren,. Of was de man gaan zwerven als dakloze met alle gevolgen van dien.

BOTSENDE LEEFSTIJLEN

Doordat de huizen niet meer gelabeld worden (bv 50 plussers) zie je meer woningoverlast ontstaan. Het gaat dan om kleine ruzies, maar ook verloedering of intimidatie. Doordat psychisch kwetsbare mensen, die veelal zorg mijden, langer zelfstandig moeten wonen, zie je steeds meer dat leefstijlen botsen. Dat zie je ook als er een ex gedetineerde komt wonen. Het aantal meldingen van overlast neemt dan toe.

BASISTEAM COMPLEXE VOLWASSENENZORG

Het basisteam complexe volwassenenzorg en huiselijk geweld, als onderdeel van het Krimpens Sociaal Team, werkt goed. De procesregisseur ontvangt de meldingen en zet die uit. Het gaat dan met name om verwarde personen, mensen die overlast veroorzaken, mensen die uit huis gezet worden, mensen met psychiatrische problemen. Vanuit team wordt goed samengewerkt in de keten.

HET GAAT GOED

Het gaat echt harstikke goed. Zie het als een goede fles wijn. Er zit altijd wel wat droesem onderin. Laat het idee los dat je altijd maar beter en beter moet. Laten we gewoon op de ingeslagen weg doorgaan. We helpen mensen. En als het daarbij nodig is om buiten de lijntjes te kleuren dan doen we dat. We doen het echt met elkaar. Als er dan een min punt genoemd moet worden, dan is het sociale zaken die buiten de organisatie is geplaatst. "Hier ervaar je dat er een rivier tussen zit". Ook bij de politie ga je steeds meer een terugtrekkende beweging ervaren, sinds zij in Capelle zitten.

IN GESPREK MET CONSULENT BASISTEAM COMPLEXE VOLWASSENZORG

Binnen het team complexe volwassenen zorg hebben we te maken met complexe situaties. We zien problematische schulden en dreigende uithuisplaatsingen en afsluiting van water en energie. Met de inwoner zetten we alles op een rij en proberen hen weer op de rails te krijgen.

SCHULDEN

Laatst was ik bij een jongvolwassene die nog studeert. Het bleek als snel dat er sprake is van beslaglegging op de inboedel en bankbeslag. De student durfde zijn post niet meer open te maken. Dat zie je vaker dat mensen met schulden hun post ongeopend laten. De student kan vanwege het inkomen (WSF) niet in de schuldhulpverlening. Samen met de medewerker van de KrimpenWijzer is gewerkt aan het stabiliseren van de situatie. Zo worden de inkomsten en uitgaven in beeld gebracht. Vervolgens wordt gekeken hoe kunnen we de uitgaven verminderen en de inkomsten verhogen. Uiteindelijk moet ze ook voldoende geld hebben om de schulden te gaan aflossen.

Ook bij volwassenen is het belangrijk dat eerst gewerkt wordt aan stabilisatie, voordat men in de schuldhulpverlening komt. Wanneer iemand niet in staat is om zijn financiële situatie stabiel te krijgen en deze behouden, wordt ook de mogelijkheid beschermingsbewind besproken en eventueel aangevraagd. Mensen hebben ook niet altijd zicht op welke toeslagen, voorzieningenfondsen ze recht op hebben.

Laatst dreigde een oudere dame uit huis gezet te worden in verband huurachterstanden. Het familielid weigerde inzage te geven in de financiën. Uiteindelijk moest Veilig Thuis er aan te pas komen om dat inzicht wel te krijgen. Inmiddels is de situatie van de dame weer stabiel.

Ook door scheidingen kunnen mensen in de schulden komen. Zo zie je dat er mensen zijn die opnieuw trouwen maar de schulden vanuit hun vorige relatie niet afbetaald krijgen. Ook hier wordt kritisch gekeken naar inkomsten en uitgaven. Zo nodig wordt ook een herziening bij de rechtbank aangevraagd voor een lagere alimentatie. Als er geen financiële middelen zijn wordt ook gebruik gemaakt van bijvoorbeeld de voedselbank. Nadat de financiële situatie gestabiliseerd is, wordt gekeken of de schuldhulpverlening nodig is.

In een gezin waar sprake is van schulden én opvoedingsproblemen zie je dat het gezin nog geen ruimte heeft om aan de opvoedproblemen te werken. Eerst moeten de schulden gestabiliseerd worden. De casusregisseur van het Krimpens Sociaal Team heeft kennis van opvoeden, maar beschikt niet altijd over de kennis rondom schuldenproblematiek. De collega's maken dan gebruik van de kennis en kunde van elkaar.

MEER SOCIAAL ZWAKKEREN

Vanuit het team complexe volwassenzorg zien we dat er steeds meer sociaal zwakkeren naar Krimpen aan den IJssel verhuizen. Ook zien we vaker personen met een psychiatrische aandoening en een verslaving.

Een alleenstaande moeder woonde met haar kinderen nog maar kort in Krimpen, toen er een uithuiszetting dreigde. Nader onderzoek leerde dat het gezin al jaren hopte van de ene gemeente naar de andere. Als het gezin weer uit huis zou moeten, kon een van de kinderen haar schoolexamen niet doen. Er is toen met de woningcorporatie geregeld dat de verhuizing nog een paar maanden werd uitgesteld, zodat het examen nog gedaan kon worden. Daarna is het gezin verhuisd en aangemeld bij Veilig thuis en een overdracht naar het wijkteam dat in die wijk actief is. Het wijkteam pakt de casus verder op.

AL VEEL BEREIKT IN KORTE TIJD

Het is heel mooi wat we in een korte tijd opgebouwd hebben. Door de samenwerking en het meedenken van iedereen hebben we al veel kunnen bereiken. Inwoners staan nu echt voorop. De medewerkers kijken naar wat zij nodig hebben om het doel te bereiken. Er wordt echt maatwerk geleverd. Je ziet dat het echt gaat om de inwoner en wat zij willen bereiken en wat daarvoor nodig is.

IN GESPREK MET ONAFHANKELIJKE CLIËNTONDERSTEUNER

Ik werk zowel vanuit de KrimpenWijzer als het Krimpens Sociaal Team. Mijn taken zijn divers, als eerste iets meer over de onafhankelijke cliëntondersteuner. De visie hiervan is dat we naast de inwoner staan en met de inwoner en het liefst ook met zijn/ haar netwerk, in kaart brengen, wat is de situatie, wat gaat er goed, wat kan er beter, wat is de hulpvraag e.d.? Dit kan soms best tijd kosten, maar ik vind dat een goede uitvraag belangrijk is, want uiteindelijk kan je zo de inwoner beter ondersteunen. Wat ik merk is dat als je naast de inwoner staat, mensen zich serieus genomen voelen, je sneller een vertrouwensband opbouwt en dat de inwoner hierdoor het gevoel heeft alles bespreekbaar te kunnen maken.

OVER ALLE DOMEINEN HEEN

Eén van mijn andere taken is, inwoners ondersteunen bij een aanvraag bij het CIZ voor de Wet Langdurige Zorg (WLZ). Ook hierbij geldt dat een goede uitvraag heel belangrijk is. Een voorbeeld, er is eerder bij een inwoner een WLZ aangevraagd, maar het ontbrak aan een goede uitvraag, hierdoor was het niet goed duidelijk hoe zelfredzaam diegene echt was. Moeder gaf bijvoorbeeld op de vraag of haar kind tafel kan dekken het antwoord "ja". Echter haar kind kan dit alleen wel, wanneer moeder aangeeft dat de tafel gedekt moet worden, wat er stap voor stap gepakt moet worden e.d. Dus haar kind kan dit niet zelfstandig, er moet altijd iemand bij zijn die dit begeleid/ aanstuurt.

Een ander voorbeeld van mijn werk is, de afgelopen twee jaar zijn er veel jongeren van 16, 17 jaar vanuit speciaal onderwijs uitgestroomd zonder arbeidsvermogen. De vraag was, wat is er mogelijk? Uiteindelijk is het gelukt om voor al deze jongeren een passende dagbesteding te vinden, waar ze op hun niveau zich nog steeds ontwikkelen. Deze jongeren en hun ouders hebben echter nog veel meer vragen, dus daarom blijf ik betrokken om hen ook met deze vragen te ondersteunen. Denk hierbij vooral aan, "wat gebeurt er als mijn kind 18 jaar wordt". Er is een overgang nodig van jeugdwet naar de WMO, er moet onderzocht worden op welke uitkering diegene recht heeft, of diegene in staat is om zijn eigen financiën te beheren, maar ook of diegene zelfstandig kan wonen? Wat ik dan doe is, vooral weer heel veel uitvragen en vanuit hier de inwoner, maar ook zijn/ haar netwerk informeren en adviseren. Heel vaak ondersteun ik ook waar nodig, omdat het gewoon soms erg ingewikkeld is.

Neem bijvoorbeeld het beschermd wonen. Dit is uitbesteed aan de WMO Rotterdam. Echter zij zijn erg gericht op Rotterdam. Stel iemand krijgt de indicatie beschermd wonen, dan wordt dit aan 1 zorgaanbieder gekoppeld. Dit betekent dus als iemand dagbesteding bij een andere zorgaanbieder volgt, diegene over moet stappen. Dit is natuurlijk niet goed voor de inwoner, dus dan ga ik in overleg met beide zorgaanbieders of er een oplossing gezocht kan worden, bijvoorbeeld werken via onderaannemerschap. Dit kan de inwoner en zijn netwerk vaak niet zelf regelen, ze weten de mogelijkheden niet en dit is vaak te ingewikkeld.

Waar ik tegen aanloop is dus de overgang van Jeugdwet, naar WMO Rotterdam beschermd wonen. Als eerste, de aanmeldprocedure vind ik voor de inwoner niet prettig. Er wordt niet gewerkt met afspraken, je moet je gewoon melden bij het jongerenloket (of bij centraal onthaal) en dit betekend gewoon daar wachten, totdat je aan de beurt bent. Ik moet geregeld met een inwoner twee uur wachten. Ik ga met deze gesprekken mee, omdat ik de inwoner ken, goed in kaart heb welke ondersteuning passend is en dit in zo'n gesprek ook kort en duidelijk kan uitleggen. De inwoner kan dit niet altijd zelf goed verwoorden en de kans bestaat dan dat diegene niet de benodigde beschikking, dus zorg/ ondersteuning krijgt.

Ook vind ik het een meerwaarde om de inwoner te ondersteunen richting de IJsselgemeenten, voor een uitkering. Zeker de inwoners die ik vaak ondersteun, met een beperking. De standaardprocedure is dat de inwoner eerst mee moet doen met een groepssessie. Echter dit is niet voor iedereen haalbaar en dan heb ik

vooraf contact met de IJsselgemeente om dit te bespreken. Omdat er door mij al een brede uitvraag is gedaan en er een ondersteuningsplan ligt, is het voor hen ook duidelijk wat de mogelijkheden en onmogelijkheden, op het gebied van werk voor deze inwoner is.

Wanneer nodig overleg ik met collega's binnen de KrimpenWijzer. Iedereen heeft een andere expertise en waar nodig, maar hier ik hier gebruik van en andersom. Dit gebeurt ook breder, dus binnen het Krimpens Sociaal team, maar ook binnen de gemeente en daarbuiten, bijvoorbeeld waar nodig met de IJsselgemeenten.

IN GESPREK MET PEDAGOOG

Als pedagoog begeleid ik veel ouders en hun kinderen na signalen van de kinderopvang, de peuterspeelzalen en het CJG. Ik bespreek met het gezin wat er goed gaat en wat er minder goed gaat. Wat zijn de oorzaken rondom bijvoorbeeld het gedrag van het kind én welke verwachtingen hebben ouders, peuterspeelzaal of kinderopvang. Samen wordt afgesproken wat ze willen bereiken. Vaak willen ouders en leidsters van de opvang handvaten voor de begeleiding van kinderen en ze willen weten of gedrag onder normale ontwikkeling valt of onder afwijkende/vertragende ontwikkeling.

Steeds meer ouders en ook leidsters van de kinderopvang en peuterspeelzalen weten de pedagoog te vinden. Ze heeft ook de vluchtelinggezinnen in beeld.

In de afgelopen jaren zie ik dat het aantal problemen meer wordt en ook zie ik meer problematiek. Investeren op preventie loont op termijn.

NIET OVER MAAR MET MENSEN PRATEN

Ik praat altijd met de ouders en de betrokkenen. Als er al over mensen gepraat wordt dan heeft ze mensen altijd van te voren hierover geïnformeerd. Open communicatie en transparantie vind ik heel belangrijk.

COACHING ON THE JOB

Ik stem waar nodig af met de coach van Stek Jeugdhulp (coaching on the job). Coaching on the job zorgt er voor dat er minder kinderen naar de specialistische zorg gaan. Toch zijn er ook nog veel kinderen die naar het speciaal onderwijs gaan. Meer afstemming is nog wel een wens van mij. Dit kan naar mijn mening ook bijdragen aan meer kinderen die naar het regulier onderwijs kunnen. Het zou al helpen als pedagogen ook meer kunnen samenwerken met de specialistische voorzieningen. Ik zou dan bijvoorbeeld meekunnen kijken wat in reguliere groepen aangepast kan worden zodat een kindje daar wel de ondersteuning kan krijgen die nodig is, bijvoorbeeld hoe maak je een peuterspeelzaal minder prikkelgevoelig. De leidsters hebben niet altijd tijd voor inzet aan zorgintensieve kinderen en ook hebben ze geen tijd om met de ouders of met de pedagoog of andere deskundige af te stemmen. De financiering van de peuterspeelzalen is alleen gericht op de tijd dat een leidster op de groep staat. Dus als ze extra inzetten is dat vaak eigen tijd.

KORTE LIJNEN MET JEUGD GGZ

De lijnen tussen de pedagoog en de jeugd ggz zijn kort. In verschillende trajecten wordt samenwerkt We versterken daardoor onze competenties. We blijven elkaar kritisch volgen in de samenwerking. Steeds weer wordt gekeken hoe we elkaar beter kunnen vinden en beter op elkaar kunnen aansluiten. De functie van pedagoog is vooral een functie die in het voorveld actief is. Het blijft belangrijk om te investeren in de samenwerking. Door goed van elkaar te weten wie waar voor is kan je voorkomen dat er te snel te intensieve zorg in gezet wordt. Daarom investeer ik veel in deze samenwerking.

STEUNGEZINNEN

Steungezinnen is een mooi initiatief. Het vinden van een passend gezin is wel lastig. Maar als er een gezin wordt gevonden kan het veel opleveren. Zo kan het hulp gezin er bijvoorbeeld voor zorgen dat een kindje even tijdelijk daar kan spelen. Dat ontlast het gezin.

Gezinnen met zorgintensieve kinderen kunnen niet zo gemakkelijk hun kind ergens anders laten spelen of laten logeren. Sommige kinderen hebben duidelijk structuur nodig op de dag, sommige juist weer prikkelvrij en andere willen voorspelbaarheid. Ook zijn er kinderen die voortdurend willen weten waar iedereen is en wat je gaat doen. Familieleden of vrienden hebben niet altijd begrip voor de situatie. Ouders krijgen nog wel eens tips die averechts werken. Indien ik dit te horen krijg dan worden bv ook familieleden uitgenodigd. Door hen uitleg te geven krijg je meer begrip en kunnen zij een positieve bijdrage leveren aan het gezin.